

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.014/2022/7.

A Győri Ítéltábla Felperes1 (cím3) felperesnek a Kóródi Ügyvédi Iroda (cím9.; ügyintéző: dr. Kóródi Balázs ügyvéd) által képviselt Alperes1 (cím2 alperes ellen gazdasági társaság vezető tisztségviselője felelősségének megállapítása iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2021. november 15-én meghozott 22.G.40.178/2020/40. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 41. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a cég1nek (a továbbiakban: adós) 2008. január 24-e és 2011. szeptember 1-e között többségi befolyással rendelkező tagja, ezt követően az adós felszámolásának kezdő napjáig, 2015. március 23-áig ügyvezetője volt az alperes. Ugyancsak az alperes volt a cég2 egyedüli tagja, továbbá önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője, annak 2012. december 13-ai alapításától.

[2] Az adós mérlegadatait az alábbi táblázat szemlélteti:

	2011	2012	2013
2014			
tárgyi eszköz 470.914.000,- Ft	579.249.000,- Ft	566.314.000,- Ft	554.322.000,- Ft
készlet 0,- Ft	34.812.000,- Ft	34.100.000,- Ft	34.100.000,- Ft
követelés 124.000,- Ft	21.822.000,- Ft	13.204.000,- Ft	14.579.000,- Ft
pénzeszköz Ft 172.000,- Ft	626.000,- Ft	5.047.000,- Ft	3.006.000,-
rövid lejáratú kötelezettség 752.670.000,- Ft	613.521.000,- Ft	649.876.000,- Ft	670.825.000,- Ft
saját tőke Ft -233.740.000,- Ft	29.876.000,- Ft	-43.857.000,- Ft	-114.021,-

[3] A felszámolás kezdő időpontjában, 2015. március 23-án a felszámoló felszámoló által készített korrigált nyitómérleg szerint az adósnak 28.000,-Ft pénzeszköze, 97.000,-Ft követelése, 468.028.000,- Ft tárgyi eszköze (ingatlana) volt. A 2016. március 23-ai fordulónappal elkészített közbenső mérleg alapján fennmaradt az adós 28.000,- Ft követelése, valamint 250.000.000,- Ft értékre becsült ingatlana, mint tárgyi eszköz. A korrigált nyitómérleg szerint a felszámolás kezdő időpontjában az adós kötelezettségei 1.711.000.535,- Ft-ot tettek ki.

[4] A felperes a felszámolási eljárás kezdő időpontja után engedményezés útján 21.000.000,- Ft követelést szerzett meg. A hitelezői igény nyilvántartás alapján a felperes az adós nyilvántartott hitelezője 1.000.000,- Ft tőke és 10.000,- Ft nyilvántartásba vételi díj, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 57. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti kategóriában.

[5] Az adós egy bioetanol üzem megvalósítására létrejött projektcég volt. Az alperes, illetve hozzátartozói több céget is alapítottak; az adóson kívül a cégcsoporthoz tartozott a cég2, a cég3, a cég4, valamint a cég5 is. Az adós a cég3tól vásárolt ingatlant, illetve vállalta át az azt terhelő tartozásokat. A mérlegében feltüntetett rövid és hosszú lejáratú kötelezettségek többsége a cégcsoporthoz tartozó cégektől átvállalt kötelezettségekből származott. Emellett az adós hiteleket is felvett, kötelezettségvállaló nyilatkozatokat tett, melyek egy része a felszámolási eljárás kezdő időpontját megelőző három évben történt. A cég2től 2012. december 21-én 50.000,- EUR, 2014. január 27-én 41.000,- EUR, majd 2014. október 31-én 60.000,- Ft kölcsönt vett fel. Legnagyobb értékű likvid vagyona a 2011., a 2012. és a 2013. évi mérlegekben készletenként feltüntetett 1550 tonna, 2008. évi termésű takarmánykukorica volt, melynek értéke a 2013. évi mérleg szerint 34.100.000,- Ft. A 2014. április 16-ai mintavétel bevizsgálás eredménye szerint a minta rengeteg, többségében élő kukoricaszisziket tartalmazott, s az erősen penészes szemeken is látszottak a kukoricasziszik okozta károk. A 2014. július 1-jén kelt adásvételi szerződés szerint az 1550 tonna takarmánykukoricát az adós 13.500,- Ft/tonna vételáron, 20.925.000,- Ft ellenében az cég2nak értékesítette, azzal, hogy a szerződés VI. pontja alapján a vevő az áru ellenértékét a szerződést követően számla ellenében nyolc napon belül teljesíti. A vételár tényleges megfizetése ugyanakkor az adós részére nem történt meg; a vevő 7.686.100,- Ft-ot engedményezéssel, 13.238.899,- Ft erejéig pedig 2014. július 3-ai keltezésű „Kompenzálás” elnevezésű okirattal, beszámítással számolt el.

[6] A felszámolási eljárás kezdő időpontjában a cég2nak a hivatkozott kölcsönszerződésekből származó követelése az adóssal szemben már nem állt fenn, ezért a felszámolási eljárásban hitelezőként nem jelentkezett be.

[7] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes, mint az adós volt vezető tisztségviselője az adós fizetési képtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek megfelelően látta el, mellyel összefüggésben az adós vagyona csökkent, illetve hitelezői igényének teljeskörű kiegészítése meghiúsult. Keresetét a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésére alapította. Kiemelte, hogy vagyonsökkenést jelentett az 1550 tonna takarmánykukorica kártevőmentesítésének elmulasztása 13.175.000,- Ft erejéig. A szennyezett takarmánykukorica 20.925.000,- Ft vételárért értékesítése után a vételár 13.238.899,- Ft kompenzációval és 7.686.100,- Ft összeg

vonatkozásában engedményezéssel elszámolása az összhitelezői érdekeket sértette, s 20.925.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott az adósnak.

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy az adós a felszámolási eljárás kezdő időpontját megelőző három évben fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, és előadta, hogy minden tőle elvárható intézkedést megtett annak érdekében, hogy a hitelezők érdekei ne sérüljenek. Előadta azt is, hogy a takarmánykukorica értékesítése az adósnak számviteli szempontból vagyonszűnést nem okozott, ugyanis kötelezettségei ugyanilyen mértékben csökkentek. A takarmánykukoricát másként, mint biogáz üzemben felhasználás céljára nem lehetett értékesíteni, így szállítási költség sem merült fel.

[9] A Székesfehérvári Törvényszék a 2019. november 11-én meghozott 22.G.40.138/2017/82. számú ítéletével azt állapította meg, hogy az alperes, mint az adós volt vezető tisztségviselője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, s ezzel okozati összefüggésben az adós vagyona 13.175.000,- Ft-tal csökkent; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A vagyonszűnés abból származott, hogy az alperes elmulasztotta az adós tulajdonát képező 1550 tonna takarmánykukorica kártevőmentesítését.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró Győri Ítéltábla a 2020. október 7-én kelt Gf.II.20.005/2020/10. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a 2014. július 1-jén kelt 1550 tonna kukorica átruházására irányuló adásvételi szerződés vételára kompenzálásával és engedményezésével okozott 20.925.000,- Ft vagyonszűnés megállapítását elutasító ítéleti rendelkezés körében hatályon kívül helyezte, és a törvényszéket ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, míg ezt meghaladóan az ítéletet helybenhagyta. Határozata indokolásában kitért arra is, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően a keresetben részletezett bennfentes, belső hitelezők részére történő tagi kölcsön visszafizetését, engedményezést, beszámítást az összhitelezői érdekek figyelembevétele alapján kell vizsgálni, mely azt tartja szem előtt, hogy valamennyi hitelező követelése megtérülhessen. A mérlegelvé alkalmazása nem helytálló, az összhitelezői érdekek figyelembevételével az aktív vagyonszűnés védelme a lényeges, melyből minél több hitelező kielégítése lehetséges. Az ítéltábla rámutatott arra, hogy a takarmánykukorica adásvételi szerződés 20.925.000,- Ft vételárából 13.238.899,- Ft összeg „kompenzálása”, valamint 7.686.111,- Ft-nak a vevőre engedményezése olyan ügylet, amelynek hitelezői érdekeket sértő jellege vizsgálható; ennek jellegét, valamint azt, hogy ezzel okozati összefüggésben az adós vagyona milyen mértékben csökkent, a megismételt eljárásban vizsgálni kell. Ennek során – felperesi bizonyítási indítvány esetén – könyvszakértői vélemény [Pp. 177. § (1) bekezdése] beszerzésével lehet megállapítani, hogy a bennfentes ügyletek idején az adósnak milyen összegű, rövid és hosszú lejáratú kötelezettségei álltak fenn a külső, érdektelen hitelezők felé, s annak fedezetéül milyen társasági vagyonszűnés, avagy rendszeresen előálló bevétel állt. Amennyiben a bennfentes hitelezők kielégítésének idején a külső hitelezők követeléseinek fedezetéül érdemi aktív vagyonszűnés nem állt rendelkezésre, és az ügyletek eredményeként vagyonszűnés, a hitelezői követelések teljes mértékben kielégítésének megghiúsulása előállt, úgy a vezetői felelősség megállapítható. A vagyonszűnést eredményező ténykedés csak akkor menthető ki, ha a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése alapján az alperes bizonyítja, hogy az ilyen tisztséget betöltő személyektől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, illetve csökkentése érdekében.

[11] A részben megismételt eljárásban a felperes úgy nyilatkozott, arra nézve, hogy a bennfentes ügyletek (az engedményezés és a kompenzálás) megkötésekor az adósnak milyen összegű rövid és hosszú lejáratú kötelezettsége állt fenn külső érdektelen hitelezők felé, s annak fedezetül milyen társasági vagyon, vagy rendszeresen előálló bevétel szolgált, szakértő kirendelését nem kéri, ugyanis ezeket az adatokat a mérlegekből meg lehet állapítani. Az alperes valószínűnek tartotta, hogy a 20.925.000,- Ft összegű vételár elszámolása az 50.000,- EUR, illetve 41.000,- EUR összegű kölcsön teljesítésével történt, miként nem vitatta azt sem, hogy az ügylet megkötésekor az adósnak külső cégekkel szembeni tartozásai voltak, melyek döntően abból eredtek, hogy a cégcsoporthoz tartozó cégektől azok terheivel együtt tartozásokat vállalt át. Nem vitatta továbbá, hogy e külső tartozások jelentősen meghaladták a cég2gal szembeni tartozások összegét. Felelősségét azzal kívánta kimenteni, hogy az 1550 tonna takarmánykukorica nem képviselt vagyoni értéket, azt biogáz üzem részére nem lehetett volna értékesíteni, az egyetlen lehetséges vevő a cég2 volt. Hivatkozott arra, hogy ebben az időszakban a biogáz üzemek a takarmánykukoricát csak akként vették át, hogy a szállítási költséget is az átadó fél viselte.

[12] A részben megismételt eljárás során hozott ítéletével az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes mint a cég1 „felszámolás alatt” volt vezető tisztségviselője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el és ezzel okozati összefüggésben a cég1 vagyona 20.925.000,- (húszmillió-kilencszázhuszonötezer) Ft összeggel csökkent.

[13] Az elsőfokú bíróság a könyvszakértői bizonyítást a bennfentes ügyletek idején fennálló adósi kötelezettségek és vagyon vizsgálatára arra hivatkozással mellőzte, hogy részben a mérlegadatok, részben az alperes személyes meghallgatása során tett nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható, hogy a társaságnak 2013. december 31-én az egyetlen jelentős értékű likvid vagyona a szennyezett takarmánykukorica volt a készletek soron 34.100.000,- Ft értékben. Emellett a követelése 14.579.000,- Ft-ot, pénzeszközei 3.006.000,- Ft-ot tettek ki, mellyel szemben rövid lejáratú kötelezettségeinek összege 670.825.000,- Ft volt. A cég2gal kötött kölcsönszerződések mintegy 27.500.000,- Ft tartozásállományt jelentettek; ezen túlmenően az alperes nyilatkozata szerint az összes többi rövid lejáratú kötelezettség külső hitelezőkkel szemben állt fenn. Így egyértelműen megállapítható, hogy a külső hitelezők összes követelése számottevően meghaladta a cégcsoporton belüli tartozások összegét, ezért szakértői bizonyításra nem volt szükség.

[14] A bíróság a lefolytatott tanúbizonyítás alapján arra vont következtetést, hogy az érintett takarmánykukorica szennyezett volt, illetve tanú3 tanú vallomása alátámasztotta, hogy 2014-ben a magyarországi biogáz üzemek takarmányozási célra fel nem használható szennyezett takarmánykukoricát csak azzal a feltétellel vettek át, hogy a hasznosított alapanyagért ellenértéket nem fizettek, a szárításról a beszállító gondoskodott, cserébe ugyanakkor azt ingyen semmisítették meg.

[15] Ugyanakkor a törvényszék egyetértett a felperessel abban, hogy az alperes összhitelezői érdekeket sértő magatartást tanúsított, amikor a cég2gal szembeni vételárkövetelést engedményezés és kompenzálás útján számolta el. A felelősség kimentésére önmagában annak bizonyítása nem volt alkalmas, hogy a szennyezett takarmánykukoricát azért a cégcsoporton belül értékesítette, mert más biogáz üzem részére erre nem lett volna mód. Azzal ugyanis, hogy az alperes az adós pénzkövetelését a cég2tól nem hajtotta be, a cég vagyonát csökkentette, a külső hitelezők részére felosztható vagyon azok kielégítési alapját eredményezően csökkent, amiért az alperes felelősséggel tartozik.

[16] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását, s a kereset elutasítását kérte. Jogorvoslati kérelmében abból indult ki, hogy a Győri Ítéltábla Gf.II.20.005/2020/10. számú végzése szerint az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a kötelezettségekkel szemben milyen társasági vagyon, vagy rendszeres bevétel állt, azaz nem kizárólag a likvid vagyonra kellett figyelemmel lenni, hanem a teljes társasági vagyonra, melynek ekkor még részét képezte a kislángi ingatlanegyüttes, valamint a megvalósítani tervezett bioetanol üzemhez kapcsolódó know-how és más szerzett jogok is; mindennek felmérése, értékelése szakértői feladat. Mindemellett a vagyonsökkenés megállapítása során nem pusztán a mérlegtételek könyv szerinti értékére, hanem azok forgalmi értékére is figyelemmel kellett volna lenni, ugyanis az képezi a hitelezői érdekek szempontjából értékelendő tényleges vagyonsökkenést. Hivatkozott továbbá arra, hogy az 1550 tonna takarmánykukorica beszámítás alapját képező forgalmi értéke kizárólag bioetanol alapanyagként értékesítés kapcsán volt értelmezhető, s a cég2on kívül nem volt más vevő, amely a terményt hasznosítani tudta volna. Biogáz alapanyagként takarmánykukoricát nem lehetett értékesíteni, ugyanis ellenérték fizetésére nem kerülhetett volna sor. E feltételrendszerben hasznosítás esetén viszont vagyonsökkenés sem következett volna be. Az alperes álláspontja szerint a felperes a másodfokú bíróság végzésében előírt bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, a bizonyítatlanság terhét neki kell viselnie. A bizonyítási kötelezettség körébe tartozó szakkérdésekre adandó válaszok a törvényszék megállapításaival nem pótolhatók, ezért a támadott ítélet megalapozatlan.

[17] A fellebbezésre a felperes képviselőjében a ügyvéd1 Ügyvédi Iroda terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet. Az ítéltábla Gf.5. sorszámú végzésével arra hívta fel a fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő jogi képviselőt, hogy a kézbesítéstől számított három napon belül csatolja a felperestől kapott ügyvédi meghatalmazást. A végzés kézbesítése 2022. március 2-án megtörtént, ugyanakkor a jogi képviselő a rendelkezésére álló határidőn belül és azt követően a felhívásnak nem tett eleget. Emiatt a fellebbezési ellenkérelem hatálytalan, azt a felperestől származóként nem lehetett figyelembe venni. (a Pp.135. § (4), (5) bekezdése)

[18] A fellebbezés alaptalan.

[19] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, s helytállóan vont következtetést arra, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el. Azzal is egyetért, hogy az adós vagyona ezzel okozati összefüggésben 20.925.000,- Ft-tal csökkent. Az ítéltábla a döntés indokait maradéktalanul osztja; a fellebbezés érvei kapcsán ugyanakkor az alábbiakra kíván rámutatni. (Pp.254. § (3) bekezdése)

[20] A másodfokú eljárásban abból kellett kiindulni, az alperes fellebbezését arra alapította, hogy a felperes a Győri Ítéltábla Gf.II.20.005/2020/10. számú részítéletében előírt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Hivatkozott arra, hogy az adós kötelezettségeivel nem csupán a likvid, hanem a szerződéskötéskor meglévő teljes vagyont kell szembe állítani, azok forgalmi értékén. Előadta továbbá, hogy az 1550 tonna takarmánykukoricát a cég2on kívül más vevőnek nem lehetett értékesíteni.

[21] A bizonyítási tehernek a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében foglalt különös törvényi szabályon alapuló átfordulása hiányában a bizonyítási érdek eljárásjogi szabálya alapján [Pp. 164. § (1) bekezdése] a felperest terhelte a bizonyítás a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése és annak időpontja, a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó vezetői magatartás, a kereset alapjául szolgáló hitelezői követelés kielégítésének megghiúsulása, az alperes magatartása és az eredmény közötti okozati összefüggés tekintetében.

[22] A megismételt eljárásban már nem volt vitás, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2012. március 23-ától folyamatosan állt fenn, ugyanis rövid lejáratú kötelezettségei számottevően meghaladták likvid (illetve likviddé tehető) vagyonát, s ezt a helyzetet a vezető nem hárította el. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet szubjektív feltétele szintén fennállt, hiszen e tényről az alperesnek tudnia kellett. Azt kellett a megismételt eljárás során vizsgálni, hogy a bennfentes ügyletek megkötésekor az adós társaságnak milyen összegű rövid - és hosszú lejáratú kötelezettségei álltak fenn a külső, érdektelen hitelezők felé és annak fedezetéül milyen társasági vagyon, avagy rendszeresen előálló bevétel állt. Megállapítható volt, hogy 2014. július 1-jén az adós egyetlen számottevő likvid vagyona az 1550 tonna takarmánykukorica volt.

[23] A Győri Ítéltábla Gf.II.20.005/2020/10. számú részítéletében valóban utalt arra, hogy az adós kötelezettségeit és aktív vagyonát az érintett ügylet időpontjában – felperesi bizonyítási indítvány esetén – könyvszakértői vélemény beszerzésével lehet meghatározni. Jelentősége van viszont annak, hogy - miként azt a Kúria az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK véleményének 4. pontjához fűzött indokolásban le is szögezte -, hogy a másodfokú bíróság utasítási joga közvetlenül általában valamilyen eljárási cselekmény foganatosítására irányul, ugyanakkor közvetett módon mögötte áll szükségképpen az az anyagi jogszabály, amelynek alkalmazásával az előírt eljárási cselekmény összefügg. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok mérlegelése, a jogi következtetések levonása valamennyi bíróság önálló jogosultsága. A hatályon kívül helyező határozatban foglalt valamely iránymutatástól eltérés nem jelent feltétlenül eljárási jogszabálysértést, hiszen a megismételt eljárásban beszerzett újabb adatok és bizonyítékok adott esetben a tényállás módosulásához, a másodfokú bíróság iránymutatásának részben, vagy egészben meghaladottá válásához vezethetnek.

[24] A Kúria Polgári Kollégium Joggyakorlat-Elemző Csoport 2017. február 6-án elfogadott 2016.EI.II.JGY.G.2. számú összefoglaló véleményében kitér arra, hogy a konkrét időpontban fennálló fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet feltárható az adós rendelkezésre álló mérleg adatainak a vizsgálatával. Az összefoglaló vélemény 2. számú tanulmánymelléklete ezzel egyezően fejt ki, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint a mérlegben szereplő eszközoldal forgóeszközeinek az értékét kell figyelembe venni, míg a forrásoldalon a rövid lejáratú kötelezettségeket kell ezzel összevetni, hiszen e két mérlegelem az, mely rendeltetésénél fogva éven belüli szereppel bír. E kettő összevetéséből nyerhető válsz arra, hogy a rövid lejáratú, azaz éven belüli kötelezettségek fedezete biztosított-e.

[25] Ennek szem előtt tartásával az elsőfokú bíróság helytállóan emelte ki, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás, mindenekelőtt a mérleg adatai, valamint az alperes személyes előadása alapján (Székesfehérvári Törvényszék 22.G.40.128/2020/19. számú jegyzőkönyv 2. és 3. oldalai) meghatározható, hogy az adósnak milyen kötelezettségei álltak fenn a cégcsoportához tartozó más társasággal, illetve külső hitelezőkkel szemben; így az alperes felelősségét könyvszakértői bizonyítás nélkül is meg lehetett állapítani.

[26] Arra az alperes helytállóan utalt fellebbezésében, hogy az 1550 tonna penészes takarmánykukorica rentábilis értékesítésére a cégcsoporton kívül, piaci viszonyok között nem volt lehetőség; ezt egyébként nem csupán tanú³, hanem tanú¹ tanú vallomása is alátámasztja (eljárást segítő¹ 26.Pk.50.698/2021/5. számú jegyzőkönyv 3. oldala, 31.Pk.50.948/2021/7. számú jegyzőkönyv 2. oldala). Jelentősége ugyanakkor annak van, hogy a cég² 20.925.000,- Ft vételáron a takarmánykukoricát megvásárolta, azonban az alperes (az adós ügyvezetőjeként) hozzájárult ahhoz, hogy a vételár tényleges megfizetésére mégse kerüljön sor, és ez a magatartása az összhitelezői érdekeket sértette.

[27] Mindezek miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésére utalással helybenhagyta.

[28] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból és lerótt fellebbezési illetékből álló perköltségét. A felperesnek – meghatalmazását igazoló jogi képviselő hiányában – a másodfokú eljárásban perköltsége nem merült fel.

Győr, 2022. március 10.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr.Szabó Péter s.k.
előadó bíró

Dr.Bajnok István s.k.
bíró